

Tanden bleken

Dit boek geeft een overzicht van de producten en de methoden voor het bleken van tanden. Na een inleiding waarin het belang van bleken in een relativerend kader wordt geplaatst, volgt een uiteenzetting over het natuurkundige verschijnsel kleur en kleurbeplating, compleet met uitgebreide natuurkundige formules. De veelgebruikte Vita-kleurenschaal komt echter niet ter sprake. Hierna worden 50 oorzaken van tandverkleuring uitgebreid besproken, waarbij vaak in het midden blijft of met bleken resultaat valt te verwachten. Vervolgens komt aan de orde een bespreking van bleekmaterialen, van waterstofperoxide tot bleeklepels en lampen. De warmte afgevend ouderwetse Infracil lamp wordt afgebeeld als een goedkoop alternatief voor de specifieke bleeklampen. Dat is merkwaardig, want in hetzelfde hoofdstuk wordt uitgelegd dat de echte bleeklampen een warmtefilter hebben om te voorkomen dat de tanden te heet worden. De werking voor alle bleekmaterialen wordt uitgelegd als oxidatie van kleurstoffen.

Ook is er een opsomming van de vele bleekmethoden met hun indicatie, voor- en nadelen en al of niet bewezen effectiviteit. Hier zou een uitgebreider register tegevoet zijn gekomen aan de regelmatige verwijzingen naar 'volgende hoofdstukken'. De conclusie in dit hoofdstuk is echter veelbetekend: met alle methoden kunnen tanden worden gebleekt, zij het dat de ene methode comfortabeler en sneller is dan de andere.

Ten slotte komen de nevenwerkingen van bleken ter sprake. De temperatuurstijging van het glazuur wordt uitgebreid besproken, maar niet de uitdroging tijdens het bleken, waardoor de gebitselementen gevoelig kunnen worden. Ook vraagtekens rond roken en peroxide blijven buiten beschouwing. De auteurs concluderen dat angst voor blijvende schade van glazuur, dentine of pulpa onnodig is bij het juiste gebruik van de benodigde kleine hoeveelheden peroxide.

Met dit boek zetten de auteurs een respectabel stuk werk neer. Enorm veel recente literatuur is nagetrokken. Wie snel wil weten welke praktische methoden er zijn om te bleken, heeft echter genoeg aan bestaande eenvoudige publicaties. Wie echter alle (on)zekerheden van het bleken wil kennen, kan zich geen beter boek wensen.

A.M. van Luijk, Almere

A.H.B. Schuurs en J.P. van Amerongen

Tanden bleken

Houten: Bohn Stafleu Van Loghum, 2006
206 bl., geïll. € 50,00. ISBN 90 313 4870 8



Cariës bij Chinese kinderen

De 'cariesexperience' (cariëserving) van de bevolking in de stad Wuhan in China is weliswaar nog niet zo hoog, maar er wordt weinig behandeld. Gezien de economische ontwikkelingen in China verwacht de auteur een toename van de hoeveelheid cariës en doet in het eerste hoofdstuk van dit proefschrift aanbevelingen hoe de (preventieve) tandheelkundige verzorging aan te passen.

In de experimenten van dit proefschrift stonden 2 vragen centraal: 1. Kan door de applicatie van chloorhexidinevernis fissuurcariës worden voorkomen? En 2. Is het mogelijk op simpele wijze kinderen met een hoog cariërisico te selecteren?

In een klinisch experiment werden 2 applicatieschema's voor chloorhexidinevernis onderzocht, het eerste schema:

aan het begin na 6, 12 en 18 maanden; en het tweede schema: aan het begin na 3, 12 en 15 maanden. Schema 1 past binnen de dagelijkse routine van de praktijk. Schema 2 wordt gebruikt omdat er aanwijzingen zijn dat applicaties in tijd dichter op elkaar gegeven een groter effect zouden hebben.

Na 2 jaar was nog 90% van de vernisbehandelde fissuren gaaf en 87% van de controlefissuren.

Slechts 3 op de 100 behandelde fissuren profiteerden dus van de behandeling. De microbiologische evaluatie bevestigt het beperkte rendement van de applicatie. Een systematisch literatuuronderzoek naar het effect van chloorhexidinevernis laat ook geen gunstig beeld zien. Cervitec (1% chloorhexidine plus 1% thymol) heeft enig effect, terwijl de meer geconcentreerde chloorhexidinevernis dit niet hebben.

In China is men op zoek naar goedkope preventieve maatregelen. De vernisapplicatie zou hier niet onder vallen, tenzij deze alleen bij zeer cariësactieve kinderen zou worden toegepast. Daarom is het belangrijk op goedkope wijze deze kinderen te kunnen selecteren. De promovendus beschrijft de waarde van cariesexperience en van het aantal streptokokken in het speeksel als voorspellers van cariës in de leeftijd van 6 tot 9 jaar. Uitgaande van de cariesexperience konden cariësactieve en cariësinactieve kinderen van elkaar worden onderscheiden. Het tellen van het aantal streptokokken draagt niet bij aan het voorspellen van cariës als de gebitstoestand al wordt gebruikt.

C. van Loveren, Utrecht

Q. Zhang

Caries prevention and prediction in Chinese children

Nijmegen: Radboud Universiteit Nijmegen, 2006
143 bl., geïll. Academisch proefschrift. ISBN 90 9020927 1